Передплата у Львовѣ за дни (кромѣ недѣль и … свята) с 5-ой го-дины по полудни.

Администрація вѣдт … ч. 8 улица Чарнецкого.

Редакція ул. Францисканьска ч. 10, двери 16

Письма приймають ся … франковані.

Рекламаціи неопечатані вольні вѣдъ порта … рукописи не звертають ся

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львовскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
за пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
за пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 279 | Имен.: Завтра | Спірідона 29. Праотецъ | † Адама Рожд. Хр. | Субота 12 (24) грудня 1892. | Восходъ солнця 7 г. 51 м. заходъ 4 г. 4 м. Бором. 763 терм. — 2·0 — 4·6 | Рокъ II.

У Франціи рве ся.

Вчерашнѣ телеґрамы принесли були досыть алярмуючѣ вѣсти зъ Парижа. Пôсля нихъ мавъ бувъ вже Парижъ прибрати характеръ трохи не революційный. Сказано було, що улицями переходили товпы Парижанъ демонструючи противъ правительства та выспѣвуючи всѣлякѣ пѣснѣ, въ котрыхъ клили собѣ зъ пословъ и міністрôвъ та высмѣвали ихъ. Рôвночасно розôйшлась була вѣсть, що кн. Вікторъ Наполеонъ, котрый перебувавъ доси въ Брукселѣ, щезъ десь нагло, мабуть чи не выѣхавъ до Франціѣ; говорено также, що правительство французске приказало пильно слѣдити на границѣ за княземъ и его арештувати. На конецъ и біржѣ европейскѣ задрожали на тѣ вѣсти зъ Парижа. Всюды поспадали паперы дуже значно. Отже все указувало на то, що у Франціи заносить ся на якусь немалу катастрофу.

Нещасте такъ зле ще не есть. Нинѣшнѣ телеґрамы вôдкликують всѣ тѣ алярмуючѣ вѣсти, але зъ того не выходить ще, щобы ситуація дѣйстно поправила ся. У Франціи рве ся, а тому всему винувата злощасна справа панамска, котра прибрала теперь вже такъ великѣ розмѣры, що готова дѣйстно довести Францію до якоись катастрофы, а въ дальшихъ своихъ наслѣдкахъ може ще й зробити конецъ республицѣ. Суть очевидно люде, котрымъ на томъ залежить и котрѣ мабуть лишь въ тôй цѣли постановили выкористати справу панамску. Нинѣ вже найпершій приятель и союзникъ Франціи — Россія вôдвернула ся вôдъ неи, а кронштадскѣ завѣреня дружбы и любови пôшли вже въ непамять.

Найбôльше компромітуючою французску республику справою, суть нинѣ два факты, а то увязнене ажь пятьохъ бувшихъ міністрôвъ французскихъ, пôдозрѣныхъ о то, що брали грошѣ вôдъ товариства панамского — и зôзнаня бувшого міністра Рувіера, котрый сказавъ, що въ часахъ, коли вôнъ бувъ міністромъ, республика не мала достаточныхъ фондôвъ до розпорядимости для своеѣ обороны и вôнъ бувъ длятого змушеный позычати собѣ грошей у своихъ приятелѣвъ, великихъ фінансістôвъ. Зôзнане се сталось найбôльшимъ ударомъ для французскои республики. Характеристичне для теперѣшныхъ вôдносинъ у Франціи есть также и то, що написала буляnжистôвска Cocarde, котра заявила рѣшучо, що й теперѣшный президентъ палаты пословъ, Фльоке, есть скомпромітованый такъ само, якъ и Рувіе. Міністеръ Буржоа лишь длятого розпочавъ цѣле доходжене, щобы вôдвернути пôдозрѣне вôдъ Фльокета, котрому все завдячуе.

Якъ вже звѣстно, вôднѣсъ ся ґенеральный прокураторъ Таніонъ до палаты пословъ и сенату зъ прошенемъ, щобы выдано судови декотрыхъ пословъ и сенаторôвъ скомпромітованыхъ въ справѣ панамской. При ревізіи въ однôмъ банку найдено талоны вôдъ чекôвъ, на котрыхъ стояли имена тыхъ особъ, и на пôдставѣ того зажадавъ ґен. прокураторъ выданя тыхъ людей судови. Суть то два бувшѣ міністры справедливости, оденъ міністеръ фінансôвъ, оденъ міністеръ торговлѣ и оденъ міністеръ для штукъ красныхъ. Два зъ нихъ Рувіе и Деве, були навѣть колись президентами міністрôвъ у Франціи. Найвиднѣйшою зъ нихъ особою есть Рувіе, котрый ще недавно тому засѣдавъ въ теперѣшнôмъ кабінетѣ и лишь въ наслѣдокъ справы панамскои мусѣвъ выступити зъ него. Вôнъ бувъ также послѣднымъ президентомъ міністрôвъ за президентуры Ґревіого.

Дальше выдано судови: бувшого міністра справедливости Тевенета, котрый свого часу засудивъ Буляnжера; Антоніна Пруста, бувшого міністра штукъ красныхъ и Жіля Рошь міністра торговлѣ въ послѣднôмъ кабінетѣ Люберта. Крôмъ тыхъ завôзвано ще передъ судъ Альберта Ґревіого, Діґе деля Фоконніера, Льва Ренольта, Емануила Арена и Берала. Ото тѣ люде, що стали ся нинѣ героями панамскои аферы. А коли теперь пытаемо, хто выкликавъ цѣлу ту справу и въ якôй цѣли, то показуе ся чимъ разъ бôльше, що тѣ люде котрымъ залежить на томъ, щобы французску республику якъ найбôльше компромітувати и довести еѣ до упадку, суть то — самѣ монархісты и буляnжисты. Найважнѣйшу ролю грае мѣжь ними бувшій директоръ поліціѣ, Андріе, чоловѣкъ дуже хитрый и проворный. Вôнъ сказавъ: Можна припускати, що пора выборча вже розпочала ся и я возьму въ нѣй участь, не зô взгляду на мою особу, але зô взгляду на загальный успѣхъ. Я стараю ся розбити моихъ противникôвъ, а рôвночасно и конституційну систему, котра зродила теперѣшнѣ скандалы. Я ще не хочу компромітувати опортуністичнѣ личности, бо я на нихъ не завзяв ся, але вôдносины можуть до того довести, що я стану ся имъ немилымъ. Той Андріе заявивъ передъ комісією для справы панамскои, що видѣвъ у Герца документы зъ именами 104 пословъ, помѣжь котрыхъ Артонъ мавъ роздѣлити загальну суму 1,350.000 франкôвъ; однакожь не може дати на то нѣякихъ доказôвъ. За то знае вôнъ чотирохъ пословъ, котрѣ вôдъ одного банку дôстали 80 000 фр. на рахунокъ товариства панамского, але имена ихъ скаже лишь у судьи слѣдчому. — Теперѣшну ситуацію у Франціи характеризуе найлѣпше той фактъ, що монархісты ладодять вже кандидатуру кн. д'Омаля на президента республики.

2)

Загадочнôсть людскои натуры.

(Дальше.)

На попередныхъ примѣрахъ показали мы наглядно, що деякѣ злочинцѣ можуть бути людьми несповна розуму, або бодай допускають ся злочину въ приступѣ хвилевого збожеволѣня. Що такъ есть, того нѣхто не заперечить; то суть факты. Идучи за сими фактами дальше, можна бы прийти до того заключеня, що кождый злочинець есть чоловѣкомъ несповна розуму, бодай въ тôй хвили, коли допускае ся якогось злочину, бо дежь есть границя того, що называемо „здоровымъ“ розумомъ? Тутъ то й показуесь въ повной силѣ загадочнôсть людскои натуры. Чи кождый злочинець безъ вымимки есть чоловѣкомъ несповна розуму, чи лишь деякѣ зъ нихъ? Отсе й найтруднѣйше пытане до рѣшеня. Не тутъ мѣсце, щобы се пытане всесторонно и якъ найосновнѣйше розбирати, та й нашѣ силы за слабѣ до того, бо чи й годенъ взагалѣ чоловѣкъ розслѣдити всесторонно людску натуру и чи въ силѣ вôнъ змѣркувати докладно другого, хочь бы лишь одного чоловѣка. На се не выставъ бы не то досвѣдъ одного чоловѣка, але хочь бы и цѣлыхъ поколѣнь; ще й догды показалось бы, що люде ще дуже далекѣ вôдъ того, щобы дôйти до всеи правды. Длятого, закимъ выскажемо нашу гадку на повысше пытане, будемо старати ся насамперед хочь бы лишь коротенько розôбрати найважнѣйшѣ роды злочинôвъ, а поки що скажемо, що суть двоякѣ погляды въ сѣмъ напрямѣ: однѣ кажуть, що всякѣ злочины суть лишь наслѣдками хоробливого стану орґанізму, а тымъ самымъ и духа злочинця, котрый то станъ або вытворивъ ся въ нѣмъ самôмъ въ наслѣдокъ всѣлякихъ обставинъ и впливôвъ, або перейшовъ на него безпосередно вôдъ родичѣвъ або дальшихъ предкôвъ; — другѣ же суть знову того погляду, що чоловѣкъ може допускати ся злочину або въ наслѣдокъ дѣйстно хоробливого стану свого тѣла и розуму або при зовсѣмъ здоровôмъ розумѣ и тѣлѣ. Сей другій поглядъ есть загальный и его придержуе ся законодавство всѣхъ цивілізованыхъ народôвъ та вôдповѣдно до того назначуе й кары за злочины. Але закимъ перейдемо до всѣлякихъ родôвъ злочинôвъ, гляньмо хочь на хвильку на первѣстный станъ чоловѣка и на теперѣшне житє нецивілізованыхъ або, якъ звычайно кажемо, дикихъ народôвъ та на понятя о злочинахъ у народôвъ культурныхъ.

Першимъ пôсля бібліѣ убійникомъ бувъ Каинъ, що убивъ свого брата Авля, а причиною его убійства була зависть. Коли отже припустимо, що Каинъ и Авель представляють намъ людей, котрѣ управляли рôлю и вже въ наслѣдокъ свого занятя повиннѣ були бути лагôднѣйшои натуры, то о скôлькожь лютѣйшѣ мусѣли стати тѣ люде, що цѣле свое житє воювали зъ дикими звѣрями и лишь въ тôй борбѣ знаходили способъ для свого житя! Для такого чоловѣка убити другого значило то саме, що убити дикого звѣря. Розбоѣ и убійства мусѣли тогды стояти на порядку дневнôмъ и уважали ся за щось звычайного, природного, подôбно якъ ще й теперь уважае ся н. пр у дикихъ народôвъ въ Африцѣ, де убити чоловѣка, або живцемъ всадити на роженъ, спечи и зъѣсти не то не уважае ся за нѣчо злого, але ще й за потрѣбне и пожиточне. Видко отже, що злочинъ убійства снуе ся якъ та червона нитка вôдъ самого початку роду людского ажь до нинѣ и лишь великôй культурѣ и цивілізаціи деякихъ народôвъ, головно же засадѣ христіяньской: „Люби ближнього своего, якъ себе самого“, удало ся той злочинъ, коли вже не зовсѣмъ спинити, то бодай обмежити его до якъ найменшихъ розмѣрôвъ, такъ, що вôнъ ставъ ся нинѣ лишь рѣдкою вымимкою изъ загального правила.

Чи въ виду такого стану рѣчей можна ще говорити, що кожде убійство есть наслѣдкомъ хоробливого устрою людского орґанізму або хвилевого его розстрою? — хиба коли

Выстава краєва въ р. 1894.

Перше засѣданє выконуючого комітету выставы въ р. 1894 вôдбуло ся минувшои середы вечеромъ. Въ заступствѣ презеса кн. Адама Сапѣги здавъ справу зъ дотеперѣшнои дѣяльности президіѣ ґр. Ст. Бадені. Протекторатъ надъ выставою зволивъ приняти Є. Вел. Цѣсарь, а обѣ столицѣ краю не жалують жертвъ и заходу, щобы се краєве пôдприємство довести до успѣху. Львôвъ давъ 30.000 зр. и зобовязавъ ся улекшити комунікацію зъ площею выставы, а именно выбудовати електричну зелѣзницю, а въ Краковѣ зобовязавъ ся окремый комітетъ попирати выставу. Теперь треба уладити бюро выставы и саме до того спрошено комітетъ на засѣданє. Зъ порядку дневного рѣшено поручити написанє вôдозвы до краю пп. Ст. Баденіому, дрови Кубалі, В. Лозиньскому и И. Старкльови и принято подробну проґраму выставы:

Выстава буде уряджена въ стрыйскôмъ парку. Отворять єѣ дня 1 червня 1894 р., а замкнуть 1 або 15 жовтня. Выставою управляє головный комітетъ выконуючій и дирекція пôсля постановъ статута и реґуляміну выставы. Выстава буде складатись зъ 32 ґрупъ. За мѣсце на выставѣ установлено слѣдуючій цѣны: а) за 1 метеръ квадр. пôдъ небомъ 2 зр., б) за 1 метеръ квадр. поземои поверхнѣ въ замкненôмъ будынку, вôльнôй зô всѣхъ сторôнъ 8 зр., в) за 1 м. кв. поземои поверхнѣ въ замкненôмъ будынку вздовжь стѣны до пôвтора метра высоты 5 зр., г) за каждый м. кв. высше на стѣнѣ 2 зр, д) за 1 м. кв. на самôй стѣнѣ 2 зр., е) за 1 м. кв. поземои поверхнѣ въ отвертыхъ будынкахъ 4 зр. Предметы селяньского рôльного господарства и инвентарь селянъ, творы плястичнои штуки и старинности вôльнû вôдъ оплаты.

Докладно выповненû декляраціѣ треба вносити въ двохъ примѣрникахъ найпôзнѣйше до 1 серпня 1893. Декляраціѣ що до уряджения власныхъ павільонôвъ треба внести найпôзнѣйше до 1 мая до дирекціѣ выставы. Нагороды будуть такû: гонорови дипльомы, золоти медалѣ, срѣбнû, бронзовû (вôдъ комітету выставы, правительства, краю, господарскихъ товариствъ и т. п), листы признаня и грошевû нагороды. Въ межинародномъ вôддѣлѣ будуть нагороды признавати ся окремо безъ конкуренційного порôвнуваня того вôддѣлу зъ краєвыми выробами. Окремо будуть нагороды признавати ся спôвробôтникамъ и помôчникамъ ремѣсничимъ за взôрцеве выконанє предметôвъ на выставу.

Зъ выставою буде злучена льотерія, а предметы до выльосованя будуть купленû зъ помѣжь тыхъ, що будуть на выставѣ. Надъ означенымъ обсягомъ поодинокихъ ґрупъ вела ся довша нарада, на котрôй змѣнено дещо въ президіяльныхъ проєктахъ. Одноголосно принято приписы для выставцѣвъ.

На скарбника комітету выбрано дра Альфреда Зґурского, на ґенерального секретаря п. Юліяна Старкля, на другого секретаря п. Ив. Зелиньского. До выдѣлу фінансового запрошено пп: Д. Абрагамовича, Б. Бѣляньского, З. Дембовского, В. Домашевского, дра Б. Гольдмана, дра П. Гроса, дра Єленя, Г. Кешковского, И. Клеберґа, М. Лязаруса, Р. Лышковского, Маєвского, дра Малаховского, Альф. Міліьского, И. Пінеса, Д. Познера, Т. Романовича, З. Ромашкана, Р. Розвадовского, А. Рыбицкого, К. Шаєра, дра Т. Скалковского, Г. Сленка, Ив. ґр. Стадницкого, В. Теренкочого, А. ґр. Водзицкого, дра Альф. Зґурского и Ф. Зиму.

До будôвельного выдѣлу запрошено пп.: Бізанца, Бравнзайса, Голомба, Горецкого, Горґолевского, Гавришкевича, Гохберґера, Яновского, Каменобродзкого, Левиньского, ґр. Лубеньского, Михальского, Радваньского, Рамулта, Равского, Шульца, Стрыеньского, Тальовского, Захаревича и Завейского.

Дальше ухвалено: просити всѣ краєвû корпорацій всѣхъ катеґорій о попиранє и участь у выставѣ, передати дальше потверджене проґрамôвъ секцій дирекціи выставы разомъ зъ презесами дотычныхъ секцій, зъ засторогою для комітету права рѣшати, коли бы межи двома секціями зайшла колізія, а дирекція не усунула єѣ, або спôръ межи секцією а дирекцією — и вкôнци передати комісіи краківского товариства рôльничого право выключного дѣланя въ справахъ выставы въ 25 повѣтахъ захôдной Галичины.

На тôмъ скôнчило ся перше засѣданє.

Перегляд политичный.

Въ наслѣдокъ непокоячихъ вѣстей зъ Парижа, наставъ бувъ вчера на вѣденьскôй біржи великій переполохъ и курсы паперôвъ значно поспадали. Успокоєнє настало ажь коли прийшли певнѣйшû вѣсти зъ Парижа и Берлина.

Зачувати, що нарады въ справѣ утвореня бôльшости парляментарнои розпôчнуть ся у Вѣдни вже зъ початкомъ сѣчня.

Лондоньскій Standard доносить, що правительство россійске приказало своему послови въ Парижи порозумѣти ся зъ французскимъ правительствомъ, щобы спôльно зъ Францією запротестували противъ змѣны конституціѣ болгарскои. Крôмъ того думає Россія запротестувати ще окремо въ нотѣ до державъ.

Зъ Брюкселѣ доносять, що кн. Вікторъ Наполеонъ не выѣхавъ до Франціи, але въ часѣ Рôздвяныхъ святъ вôдбуде ся у него нарада, на котрôй має ся уложити маніфестъ претендента до короны французского народу. Князь мабуть заявить, що готовъ кождои хвилѣ явити ся у Франціи и зробити тамъ порядокъ. Въ Брюксели думають загально, що князь готовъ несподѣвано явити ся въ Парижи.

Новинки.

Львôвъ дня 23 грудня.

— **Именованя и перенесеня.** П. Намѣстникъ именувавъ канцеліста Станіслава Велькопольского секретаремъ повѣтовымъ, а секретаря Ивана Топольского перенѣсъ зъ Яворова до Бродôвъ. Валерій Заячкôвскій въ Стрыю дôставъ посаду ведучого книги ґрунтовû при ц. ц. судѣ повѣтовôмъ въ Стрыю.

— **Змѣна властителѣвъ.** Добра Копачинцѣ, въ повѣтѣ городеньскôмъ, обôймаючû 1200 морґôвъ, купивъ п. Артуръ Цѣлецкій вôдъ п. Юстины Сирочиньскои за 175.000 зр.

— **Новый судъ окружный** має бути отвореный въ Тарнобжеґу. Плянъ орґанізаціѣ предложить въ корôткôмъ часѣ Міністерству судôвництва высшій Судъ краєвый въ Краковѣ. До сего суду окружного увôйшли бы повѣты: тарнобжескій, мѣлецкій, ниській и кольбушôвскій зъ населенємъ около 300.000. Въ тôй справѣ робили вже вôдъ довшого часу заходы послы польскû у Вѣдни.

— **Стіпендіѣ для ремѣсникôвъ.** Выдѣлъ краєвый розписавъ конкурсъ на двѣ стипендіѣ по 400 зр. зъ фундаціѣ рôльничои и промысловои краєвои выставы у Львовѣ въ р. 1877, призначенû для рôльникôвъ и промысловцѣвъ, котрû намѣряють своє фахове образованє доповнити за границею. На основѣ арт. VI. грамоты фундаційнои рѣшивъ Выдѣлъ краєвый надати сû стіпендіѣ одному римареви и одному бляхареви. Стіпендіѣ будуть

припустимо, що часть роду людского вôдъ самого вже початку своего була до певнои мѣры несповна розуму и що всѣ теперѣшнû убійники суть въ простой лініи наслѣдниками н. пр. Каина. Остаточно вышло бы то на то саме, що загально признає ся, именно, що кожде убійство, такъ само якъ всяке инше зло, лежить вже въ людскôй натурѣ и що та страшна лютôсть, та кровожадность въ чоловѣцѣ лишь въ наслѣдокъ великои культуры и цивілізаціѣ у декотрыхъ народôвъ такъ ослабла, що ще лишь выимково проявляє ся. Ба що бôльше, тû народы дають навѣть убійствамъ въ декотрыхъ случаяхъ санкцію. Возьмѣмъ н. пр. хочь бы лишь вôйну. Щожь єсть она иншого якъ не призволене убиваня людей на великû розмѣры, а прецѣ нѣхто не посмѣє назвати вояка убійникомъ, хочь бы зъ єго руки згинуло въ однôй годинѣ и пôвъ сотнѣ людей. Правда, можна сказати, що вôйна то конечна самооборона, подôбна якъ и та у кождого поодинокого чоловѣка, которого ще нѣхто за то не карає, коли вôнъ бороначи своего житя убє напастника. А всежь таки та самооборона въ вôйнѣ може бути лишь зъ однои стороны.

Але на що ажь вôйну за примѣръ брати? Возьмѣмъ лишь політичнû убійства або поєдинки. Політичнû убійства карають ся лишь въ выимковыхъ случаяхъ а карають ихъ тû, котрымъ такû убійства могли бы зашкодити, коли противно друга сторона уважає такого убійника своимъ героємъ, мало що не святымъ чоловѣкомъ. Поодинокû державы не выдають собѣ політичныхъ убійникôвъ такъ, якъ то роблять зъ простыми злочинцями. Равашоль, пôдкладаючи въ домахъ въ Парижи динамітовû бомбы та позбавляючи многихъ людей житя и майна, не бувъ лѣпшій вôдъ якого небудь злочинця, а всежь таки власти французскû не знали, що зъ нимъ зробити и якъ бы не доказано, що вôнъ допускавъ ся и простыхъ убійствъ, то хто знає, чи постигла бы єго була кара смерти; Ще дивнѣйше стоить рѣчь зъ поєдинками; они майже всюды закономъ забороненû, а мимо того суспôльнôсть признає ихъ важнôсть и пятнує того чоловѣкомъ безъ чести, хто зважить ся не приняти поєдинку, коли єго вызвано до него. А прецѣ въ поєдинкахъ дѣє ся дуже часто такъ, що гине не той, що завинивъ, але чоловѣкъ невинный, а правдивый виновникъ стає ся ще й убійникомъ. Мимо того всѣ уважають єго за чоловѣка честного и не надумуючись важать ся єму руку подавати. Правда поєдинки оправдують; кажуть, що бувають неразъ такû справы, котрû нѣ въ мирный спосôбъ, нѣ передъ судомъ не дадуть ся полагодити; оскорбленому не лишаєсь нѣчого, якъ хиба лишь самому собѣ справу залагодити: бити ся въ противникомъ але середъ условій, щобы ихъ може неровнû фізичнû силы були штучнымъ способомъ вырôвнанû. Зъ якихъ малозначныхъ причинъ може иногдѣ повстати поєдинокъ и якъ дивно закôнчити ся, нехай покаже слѣдуючій примѣръ.

Кôльканацять лѣтъ тому назадъ, вертало въ одномъ мѣстѣ у Франціи товариство, зложене зъ трохъ особъ, домôвъ. Були то оденъ банкіръ зъ своєю молодою жѣнкою и єго приятель, чоловѣкъ вже не конче молодый, що служивъ колись у войску и звѣстный зъ того, що любивъ припадати коло молодыхъ жѣнокъ, навѣть щастє у нихъ и черезъ то вже неразъ бувъ вызываный на поєдинки, котрû якось завєѓды щасливо для него кôнчили ся. Вертали вже пôзно вечеромъ. Приятель, котрому очевидно забагало ся якъ найдовше бути въ товариствѣ молодои и веселои жѣнки банкіра, зробивъ предложене, щобы поступити ще на хвильку до отвертои каварнѣ на чорну каву. Єго предложене пôдперла и жѣнка банкіра, а той, хочь зъ разу не радо, приставъ на то и такъ всѣ трое зайшли до каварнѣ. Подано каву. Въ каварнѣ не було майже нѣкого; всего лишь двѣ чи три особы. Коло стола, напротивъ того стола, при котрôмъ сѣло собѣ лише що вôйшовше товариство, сидѣвъ якійсь молодый, прилично одѣтый мужчина и пôдперши голову обома руками, вглипивъ свои очи въ молоду жѣнку противъ себе и не спускавъ ихъ зъ неѣ такъ, що то вже ажь єй було надоѣло. „А то якійсь нечемный чоловѣчиско — каже она тихцемъ до приятеля своего чоловѣка — що вôнъ такого на менѣ побачивъ, що не спускає очей зъ мене?" — Палкому приятелеви не треба було два разы говорити. „Я навчу єго чемности!" — каже; встає вôдъ стола та иде до сидячого

вобиратись одинъ рôкъ, але можуть бути признаній и на три роки, коли бы стіпендистъ мусѣвъ за границею довше перебувати задля свого образованя. Подання треба подавати до 15 сѣчня 1893 до Выдѣлу краевого, а до поданя треба додати метрику, свѣдоцтво поведеня, убожества и вôдбутого въ краю образованя фахового. Крôмъ того треба въ поданяхъ подати плянъ и проґраму подорожи и предложити письменне зобовязане, що кандидатъ по поворотѣ въ заграницѣ буде займати ся своимъ ремесломъ бодай 10 лѣтъ въ краю.

— **Товариство ремѣсниковъ „Зоря"** уряджує въ сали „Frohsinn" 1 сѣчня 1893 аматорске представлене. Представленый буде образокъ зъ народного житя п. з. „Чорный Матвѣй". Тамторôчне аматорске представлене „Зорѣ" лишило по собѣ якъ найкрасшій споминъ, надѣемо ся, що и сего року члены „Зорѣ" вывяжуть ся въ своихъ рôль добре, а сподѣваемо ся також, що саля буде повна.

— **Електричный трамвай у Львовѣ.** Мешканцѣ передмѣстя Байки у Львовѣ внесли просьбу до рады мѣскои о змѣну пропонованого маґістратомъ шляху о стôлько, щобы електрична зелѣзниця ишла не вздовжь улицѣ Льва Сапѣги, але рôвнобѣжно зъ нею впоперекъ Байокъ, перетинаючи улицю: Польну, Садôвницю, 29 надолиста и Мулярску, а вôдтакъ вздовжь улицѣ Хрестнои, ажь коло школы М. Магдалены мала бы выходити на улицю Льва Сапѣги. Обѣцюють вôдступити на се безплатно ґрунтъ широкій на 16 метрôвъ вздовжь пропонованого шляху.

— **Зараза пыскова и ратична.** Намѣстництво оголошує, що повѣты стрыйскій, ропчицкій и турчаньскій вже вôльні вôдъ заразы и що въ тыхъ повѣтахъ можуть вôдбуватись торги и ярмарки на худобу.

— **Въ справѣ „новорôчныхъ листôвъ"** оповѣщує Дирекція почтъ: Щобы новорôчні листы могли бути дорученѣ въ своѣмъ часѣ адресатамъ, можна ихъ надавати вже 27 грудня, при чôмъ було бы пожаданымъ, щобы на письмахъ для львôвскихъ адресатôвъ умѣщено примѣтку: „новорôчный листъ". Высылаючи бôльше числа того рода листôвъ для мѣсцевыхъ адресатôвъ, треба ихъ завинути въ одну опаску зъ надписею: „новорôчні листы". Всѣ тî листы будуть доручені адресатамъ дня 31 н. ст. грудня 1892, або 1 сѣчня 1893. — Першого дня лат. святъ рôздвяныхъ (25 грудня) и въ день лат. нового року будуть почтовѣ и телеґрафічні уряды отворені для выгоды публики.

— **Зелѣзниця Станиславôвъ-Вороненка** буде въ своимъ родѣ незвычайна. Будова єѣ дуже трудна и буде то и для технікôвъ и для подорожныхъ найцѣкавѣйшій шляхъ зелѣзничій въ Галичинѣ. Мосты (віядукты) будуть дуже высокі, а при мостахъ будуть склепѣня такі довгі, якихъ дотеперь нѣгде въ Европѣ не вôдважили ся будовати.

— **Пригода.** Тому кôлька днѣвъ була велика буря въ Терешенахъ на Буковинѣ, котра до смерти довела 50-лѣтну селянку Маґду Войчукъ. Она вбирала дрова на подвôрю, ажь тутъ наравъ завалила ся дровôтня и придавила Войчукову. Коли єѣ выдобули зъ пôдъ бельокôвъ, она вже не жила.

— **Самоубійство залюбленыхъ.** Учитель въ Новоселици на Буковинѣ довшій часъ любивъ ся зъ гарною и молодою донькою мѣсцевого торговця Якова Бруша, однакъ не мôгъ зъ нею одружити ся, бо обоє були бѣдні. Дня 17 с. м. найдено обоє неживыхъ у стодолѣ, обоє повѣсились. При дѣвчинѣ найдено письмо, въ котрôмъ доносить родичамъ, що любовь завела єѣ за далеко... а коли неславы не може покрыти подружємъ, то постановила разомъ зъ милымъ позбавити себе житя.

— **Довгій вѣкъ.** Въ Чагорѣ на Буковинѣ померла селянка Варвара Гірашь. Прожила собѣ споро лѣтъ на свѣтѣ, бо 115. Лишила доньку, котра теперь має 80 лѣтъ, а внучка вже прожила 55 лѣтъ. Така вже видко здорова родина.

— **Затроєный тортъ.** Зъ Щецину доносять: Всѣхъ здивувало ту дуже увязнене купця Льва Кона, котрый що лишь передъ тыжднемъ подруживъ ся зъ донькою поважанои родины. Яка причина? — дивували ся всѣ. Часописи пояснили имъ сейчасъ причину. Одна берлиньска кухарка дôстала въ жовтни на свои именины зъ родинного мѣста Альтдамъ пачку зъ тортомъ и листомъ, въ котрôмъ якійсь незнакомый бажавъ ѣй доброго апетиту. Кухарка зъѣла справдѣ кусникъ и дала ще й нянцѣ и дитинѣ паньства, у котрого служила. Всѣ трое наразъ захорували тяжко. Прикликали лѣкаря, а той замѣтивъ сейчасъ отроєне, а въ тортѣ найшовъ стрихнину. Хорыхъ удалось ему вылѣчити, але теперь розходило ся, хто се такій дарунокъ приславъ. И показало ся, що се Конъ приславъ. Ся кухарка служила перше у родичѣвъ Льва Кона, а вôнъ зводивъ єѣ; ажь коли мавъ женити ся, то налякавъ ся якихъ перепонъ зô стороны кухарки и хотѣвъ єѣ позбавити житя.

— **Шефъ и урядникъ.** Въ Оранѣ въ Альґірѣ застрѣливъ книговодець Ташеперъ свого шефа де Сурувра. Ташеперъ мавъ злôсть на шефа, бо той обтягнувъ ему пенсію. Стрѣливши шефови просто въ груди, Ташеперъ застрѣливъ ся й самъ на коритари. Якъ о тôмъ дознавъ ся французскій міністеръ справъ внутрѣшныхъ, сейчасъ казавъ платити такъ якъ давнѣйше всѣмъ урядникамъ въ Оранѣ.

✝ Посмертні вѣсти.

Померли: Въ Перемышли капитанъ-авдиторъ першои клясы, Пуделко; — въ Монастирискахъ Вашонкей Емерикъ ґр. Зічі; — въ Залôщахъ у своего сына пароха залощецкого померла Евфрозина зъ Дольницкихъ Линдерова, въ 73 р. житя; — въ Липю жукотиньского деканата о. Иванъ Ґмитрасевичь, мѣсцевый священикъ, въ 29 р. житя, а пятôмъ священьства.

Господарство, промыслъ и торговля

— Ц. к. Дирекція руху державныхъ зелѣзниць оголошує: Зъ причины надходячихъ святъ и сподѣваного бôльшого руху особового мѣсцевого будуть переходити деякі поспѣшні и звычайні поѣзды особовї въ двохъ частяхъ межь Львовомъ и Краковомъ а именно:

22 грудня: поѣздъ особовый ч. 12. межи Львовомъ и Краковомъ, (вôдъѣздъ зô Львова 7·20 вечеръ).

23. грудня: поѣздъ особовый ч. 16. межи Львовомъ и Краковомъ, (вôдъѣздъ зô Львова 10 25 рано);

поѣздъ особовый ч. 13. межи Краковомъ а Львовомъ (вôдъѣздъ зъ Кракова 10·30 рано);

поѣздъ особовый ч. 12. межи Львовомъ а Краковомъ (вôдъѣздъ зô Львова 7·20 вечеръ);

поѣздъ особовый ч. 11. межи Краковомъ а Пôдволочисками (вôдъѣздъ зъ Кракова 10·55 вечеръ);

24. грудня: поѣздъ поспѣшный ч. 3. межи Краковомъ а Пôдволочисками (вôдъѣздъ зъ Кракова о 7·3 рано);

поѣздъ поспѣшный ч. 4. межи Пôдволочисками а Львовомъ (вôдъѣздъ зъ Пôдволочискъ 10·25 рано);

26 грудня: поѣздъ особовый ч. 12. межи Пôдволочисками а Краковомъ (вôдъѣздъ зъ Пôдволочискъ 12 50 по полудни);

поѣздъ особовый ч. 11. межи Краковомъ и Тернополемъ (вôдъѣздъ зъ Кракова 10 55 въ ночи);

27 грудня: поѣздъ особовый ч. 12. межи Тернополемъ а Львовомъ (вôдъѣздъ зъ Тернополя 2·18 пополудни).

Подорожні ѣдучі въ напрямѣ зъ Кракова або Пôдволочискъ поза Львôвъ, або ѣдучі зô Львова поза Краковъ мають вôдбувати подорожь першою частію высше наведеныхъ поѣздôвъ, бо други части тыхъ-же поѣздôвъ призначені только для руху мѣсцевого. — Дальше оголошує Дирекція руху, що россійска полудново-западна зелѣзниця здержала на дни 13. грудня с. р. рухъ поѣздôвъ, ч. 7. доходячого до Бродôвъ, и ч. 8. вôдходячого зъ Радивилова. Зъ тои причины переставъ переходити зъ днемъ згаданымъ такожъ поѣздъ мѣшаный ч. 1657 на шляху Броды-Радивилôвъ.

Телеграмы.

Вѣдень 23 грудня. Вроцлавскій кн. архієпископъ Коппъ одержавъ ордеръ зелѣзнои короны першои клясы.

Парижъ 22 грудня. Вѣсть о димісіи президента палаты Флькета не потверджує ся. Въ наслѣдокъ вчерашнои конференціѣ въ міністерствѣ справедливости покликано до префектуры поліціѣ 10 комісарѣвъ поліційныхъ мабуть задля новыхъ арештованъ въ наслѣдокъ зôзнань Андріе. — Поєдинокъ Деруледа зъ Клемансомъ, мимо трикратного стрѣляня, закôнчивъ ся для обохъ щасливо; жаденъ зъ нихъ не раненый.

Гамбурґъ 23 грудня. Вчера сконстатовано тутъ урядово чотири выпадки холеры.

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Куреръ		Особовый			Мѣшаный
До Кракова	3·07	10·41	5·26	11·01	7·56	—
„ Пôдволочискъ зъ Пôдв.	3·10	—	10.02	10·52	—	—
(зъ голов. двор.)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
„ Черновець	6·36	—	9 56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—	—	6 16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·36
„ Зымнои Воды	—	—	4·36	—	—	—

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

напротивъ панка и вôдзываєсь до него: „Мôй пане, якъ смѣєте такъ безвстыдно „фіксувати" (дивляти ся заєдно) незнакому вамъ даму? И на то не позволю". — „А вамъ яке дѣло до того?" — каже той панокъ. „Вôдчепѣть ся вôдъ мене. Менѣ вôльно чей дивити ся, куды хочу и буду дивити ся". — „Вы оскорбили своимъ поведенемъ ту даму, а теперь оскорбляєте и мене; знайтежъ, що теперь маєте дѣло зô мною. Ось вамъ моя карта". — „А ось моя" — каже той панокъ и подає ему свою карту візитну. Бувъ то оденъ маркізъ, що лаше що недавно приѣхавъ бувъ зъ Парижа въ тî стороны. Огъ вже й готовый поединокъ. Банкіръ и его жѣнка побачивши, що оба панове вымѣняли карты, догадали ся, що стало ся, вынесли ся заразъ зъ каварнѣ, а зъ ними и ихъ приятель. Вôнъ вôдвѣвъ ихъ ажь до дому, розмавляючи по дорозѣ весело.

На другій день упрошені секунданты уложили условя поединку. Поединокъ мавъ вôдбути ся на пістолеты и бувъ дуже острый. Третого дня мали обѣ стороны явити ся о 6 год. рано на полянцѣ въ недалекôмъ лѣсѣ. Приятель банкіра бувъ ще цѣлый день веселый, обговорюванъ зъ товаришами справу поединку и самъ домагавъ ся якъ найострѣйшихъ условій. Всѣ, що знали о поединку, жалували потайкомъ бѣдного маркіза, котрый по ихъ думцѣ на другій день рано стане ся певно жертвою забіяки. Приятель банкіра прийшовъ вечеромъ до дому; лягъ вчасно спати и казавъ слузѣ збудити себе рано о пятôй годинѣ. Задмухнувъ свѣчку, зажмуривъ очи та радъ бувъ заснути, але сонъ его якось не бравъ ся. „Що буде завтра?" — прийшло ему на гадку. Поединокъ не сходивъ ему въ головы. Перевертавъ ся на всѣ боки и не мôгъ заснути. Его взявъ якійсь лякъ передъ смертію. Самъ собѣ не вѣривъ, бо прецѣ то не була ему першина; але чимъ бôльше самъ надъ собою роздумує, чує, що его бере якась дрожь. Самъ собѣ не вѣрить. Такъ мучивъ ся вôнъ ажь до рана, коли явивъ ся слуга его будити. Того вже не було потреба, бо вôнъ и безъ того вставъ. Невадовго надойшли и секунданты. Видять, що ихъ товаришъ чогось дуже змѣнивъ ся, що нѣбы ажь дрожить. Вôнъ имъ каже, що не мôгъ цѣлу нôчь спати, а они радять ему, щобы напивъ ся вина. „Заразъ напю ся —каже вôнъ— лишь огляну ще пістолеты" и зайшовъ до другои комнаты. За хвильку роздавъ ся тамъ гукъ. Товаришѣ вбѣгають, дивлять ся, а то забѣяка лежить вже неживый на земли. Добре выцѣленымъ выстрѣломъ въ само серце, вôдобравъ самъ собѣ житє. — Огъ и загадочність людскои натуры.

(Дальше буде).

ИНСЕРАТЫ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.